

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

הרותה תאירק רדס

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269)

סדר קריאת התורה

וקורין פ' צלח עד כי חני ה' כוסף ונתחלק לה' גככי ונצטת ונתחלק לו' גכרי.

ויהי בשלח פרעה את־העם ולא־נחתם אלהים דרך ארץ
 פלשתים כי קרוב הוא כי | אִמַר אֱלֹהִים פִּן־יִנָּחֵם הָעַם בְּרֹאֲתָם
 מִלַּחְמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִם: וַיֹּסֶב אֱלֹהִים | אֶת־הָעַם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר
 יַסְסוּף וַחֲמָשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 אֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשָּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהֶעֱלִיתֶם אֶת־עֲצָמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם:
 (נצטת לו') וַיִּסְעוּ מִסִּפְתַּי וַיַּחֲנוּ בְּאֶתֶם בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר: וַיְהִי הַלַּךְ
 לַפְּנִיָּהם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לַלַּיְלָה הַדֶּרֶךְ וּלְיַלָּה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר
 לָהֶם לְלַכֵּת יוֹמָם וּלְיַלָּה: לֹא־יָמִישׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ
 לַיְלָה לִפְנֵי הָעַם פ' (לו' ונצטת ג') וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹל
 וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַּעַל צַפֹּן נִכְחוּ תַחֲנוּ עֲלֵיהֶם: וְאָמַר פְּרַעֲהַ
 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִים הֵם בְּאֶרֶץ סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: וַחֲזַקְתִּי
 אֶת־לִב־פְּרַעֲהַ וְדַבַּר אֲחִירֵיהֶם וְאִנְכַבְּדָה בַּפְּרַעֲהַ וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְעוּ
 מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן: (נצטת ד') וַיִּגַּד לְמִלְךְ מִצְרַיִם כִּי
 בָּרַח הָעַם וַיִּהְיֶה לִבֵּב פְּרַעֲהַ וְעַבְדָּיו אֶל־הָעַם וַיֹּאמְרוּ מִה־זֹּאת
 עֲשִׂינוּ כִּי־שִׁלַּחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִעַבְדֵּנוּ: וַיֹּאסֵר אֶת־דַּרְכָּבוֹ וְאֶת־
 עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ: וַיִּקַּח שְׁש־מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם
 וְשָׁלֹשׁ עַל־כָּלוֹ: וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת־לִב־פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף

קריאת כחוכה לנצטת ה' סנ' צ' כי תשא ונתחלק לו' גכרי.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רֵאֵה אֶתָּה אָמַר אֱלֹהִים הַעַל אֶת־הָעַם
 הַזֶּה וְאֶתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאֶתָּה אָמַרְתָּ
 יִדְעִיתִיךָ בְּשֵׁם וְגַם־מִצָּאתַי חֹן בְּעֵינַי: וְעַתָּה אֲסַנָּא מִצָּאתִי חֹן
 בְּעֵינֶיךָ הוֹדִיעֵנִי גַּא אֵת דַּרְכְּךָ וְאֶדְעֶךָ לְמַעַן אֲמַצָּאתִיךָ בְּעֵינֶיךָ
 וְרֵאֵה כִּי עָמְדָה הַגּוֹי הַזֶּה: וַיֹּאמֶר פָּנֶי יִלְכוּ וַהֲנַחְתִּי לָךְ: וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֲסַנָּא חֹן בְּעֵינֶיךָ הַלְכִים אֶל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה: וּבַמָּחָה | יוֹדַע אֲפֹא
 כִּי־מִצָּאתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעָמְדָה הַלֹּזָא בְּלִכְתָּךְ עִמָּנוּ וּנְפַלְיֵנוּ
 אֲנִי וְעָמְדָה מִכָּל־הָעַם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה: לוי וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה גַם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעִשֶׂה כִּי־מִצָּאתַי חֹן

אֲחֵרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאִים בְּיַד רָמָה: (ג' וּכְסֻמֵּהּ ה')

וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיִגּוּ אוֹתָם חַנּוּם עַל־הַיָּם כָּל־סוּם
 רֶכֶב פְּרָעָה וּפָרָשָׁיו וַחִילוֹ עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בָעַל צָפֹן: וּפְרָעָה
 הַקָּרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וַהֲגָה מִצְרַיִם וַגִּסַּע
 אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמְרוּ אֶל־
 מֹשֶׁה הַמְבִלִי אֵיזֶה־קָבְרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בַּמִּדְבָּר מִה־
 זֹאת עֲשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם: הֲלֹא־יְהוָה הִדְבָּר אֲשֶׁר הִבְרַנּוּ
 אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר הַדָּל מִמֶּנּוּ וַנַּעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב
 לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם מִמֶּתְנוּ בַּמִּדְבָּר: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם
 אֶל־תִּירְאוּ הִתִּיצְבוּ וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם
 הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לְרֹאֲתָם עוֹד
 עַד־עוֹלָם: יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּן: פ (ד' וּכְסֻמֵּהּ ו')

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה מִה־תִּצְעַק אֵלַי דְּבַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ:
 וְאַתָּה הֲרַם אֶת־מִטְוֶה וַנִּטַּח אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה: וְאַנִּי הִנְנִי מְחִיזְק אֶת־לֵב מִצְרַיִם
 וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאִפְכַּדָה בַּפְּרָעָה וּבְכָל־חִילוֹ בְּרֶכְבּוֹ וּבַפָּרָשָׁיו:
 וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּהַכְּבִדִי בַּפְּרָעָה בְּרֶכְבּוֹ וּבַפָּרָשָׁיו:
 וַיִּסַּע מִלֶּאדָּה הָאֱלֹהִים הַהֵלֶךְ לִפְנֵי מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם
 וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹא בֵּין מַחְנֵה

(לשבת חול המועד)

בְּעֵינַי וְאֲדַעָה בְּשֵׁם: וַיֹּאמֶר הֲרֵאֵנִי נָא אֶת־כְּבוֹדְךָ: וַיֹּאמֶר אֲנִי
 אֶעֱבִיר כָּל־טוֹבִי עַל־פָּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לִפְנֶיךָ וְחַנּוּתִי
 אֶת־אֲשֶׁר אֲחֹז וְרַחֲמֹתַי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם: שְׁלִישִׁי וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל
 לְרֹאֵת אֶת־פָּנַי כִּי לֹא־יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי: וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם
 אֲתִי וַנִּצְבַּתָּ עַל־הַצּוּר: וְהָיָה בְּעֵבֶר כַּבַּיִת וְשִׁמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר
 וְשִׁנְתִּי בְּפִי עֲלֹךְ עַד־עֲבָרִי: וְהִסַּרְתִּי אֶת־כַּפֵּי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֵרֵי
 וּפְנֵי לֹא יִרְאוּ: רַבִּיעִי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לֶךְ שְׁנֵי־לַחַת
 אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁינִים וְכַתְּבֵתִי עַל־הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ
 עַל־הַלַּחַת הַרְּאשֵׁינִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וְהָיָה נִכּוֹן לְבָקֵר וְעֹלֹת
 בְּבָקֵר אֶל־הַר סִינַי וַנִּצְבַּתָּ לִּי שֵׁם עַל־רֹאשׁ הַהָר: וְאִישׁ לֹא־
 יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יִרְא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבָּקֵר אֶל־

מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחושך ויאר את הלילה
 ולא קרב זה אל זה כל הלילה: ויט משה את ידו עליהם
 ויולך יהוה את העם ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את
 היס לחרבה ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך היס ביבשה
 והמים להם הזמה מימינם ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו
 אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך היס: ויהי
 באשמורת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש
 וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר את אפן מרכבתו וינהגהו
 בכבוד ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם
 במצרים: (חמישי ונסת ז) פ ויאמר יהוה אל משה נמה את
 ידך עליהם וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו:
 ויט משה את ידו על היס וישב היס לפניו בקר לאיתנו ומצרים
 נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך היס: וישבו המים
 ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם
 בים לאגשאר בהם עד אחד: ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך
 היס והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: וישע יהוה ביום
 ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על
 שפת היס: וירא ישראל את הנהג הגדלה אשר עשה יהוה
 במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: פ

(לשבת חול המועד)

ידעו אל מול החר ההוא: חמישי ויפסל שני לחת אבנים פראשנים
 וישלם משה בבקר ויעל אל החר סיני באשר צוה יהוה אתו
 וינקה בידו שני לחת אבנים: וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם
 ויקרא בשם יהוה: ויעבד יהוה על פניו ויקרא יהוה אל
 רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים
 נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקדו עון אבות על בנים
 ועל בני בנים על שלשים ועל דבעים: וימהר משה ויקד ארצה
 וישתחו: ויאמר אסנא מצאתי חן בעיניך אדני ילדנא אדני
 בקרבנו כי עסקשה ערך הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
 ויאמר הנה אנכי ברית ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר

או ישיר-משה ובני ישראל את-השירה הזאת ליהוה ויאמרו
 לאמר אשירה ליהוה כי-נראה גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי
 וזמרת יהוה יהי-ילי לישועה זה אלי ואניוהו אלהי אבי וארממנהו:
 יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרפכת פרעה וחילו ירה בים
 ומבחר שלשיו טבעו בים-סוף: תהמת יבסימו ירדו במצלת
 כמו-אבן: מינה יהוה נאדרי בפה מינה יהוה תרעץ אויב:
 וברב גאונה תהרס קמיה תשלח חרנה ואכלמו פקש: וברוח
 אפיה גערמו מים נצבו כמו-גד נזלים קפאו תהמת בלב-ים:
 אמר אויב ארדה אשיג אחלק שלל תמלאמו גפשי אריק חרבי
 תורישמו ידי: נשפת ברוחך בפסמו ים צללו בעופרת במים
 אדירים: מי-כמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא
 תהלת עשה-פלא: נטית מינה תבלעמו ארץ: נחית בחסדה
 עסיו גאלת נהלת בעזך אל-גוה קדשך: שמעו עמים ירגזון
 חיל אחו ישבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב
 יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד
 בגדל זרועך ידמו באבן עד-יעבר עמד יהוה עד-יעבר עסיו
 קנית: תביאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה
 מקדש אדני בוננו ידיך: יהוה וימלך לעלם ועד: כי בא סוס
 פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את-מי הים ובני
 ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: פ

(לשבת חול המועד)

לא-נבראו בכל-הארץ ובכל-הגוים וראה כל-העם אשר-אתה
 בקרב את-מעשה יהוה פי-נורא הוא אשר אני עשה עמך: ששי
 שמר-לך את אשר אנכי מצוה היום הנני גרש מפניך את-האמרי
 והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסים: השמר לך פן-תכרת
 ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן-יהיה למוקש בקרבך:
 כי את-מזבחתם תתצון ואת-מצבתם תשבדון ואת-אשריו
 תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא
 הוא: פן-תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזכו
 לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחן: ולקחת מבנותיו לבניך וזנו
 בנותיו אחרי אלהיהן וזנו את-בניך אחרי אלהיהן: אלהי מסכה

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את־התף בידה ותצאן
 כל־הנשים אחריה בתפים ובמחלות: ותענ להם מרים שירו ליהוה
 כי־נאה נאה סוס ורכבו רמה בים: ויסע משה את־ישראל
 מים־סוף ויצאו אל־מדבר־שור וילכו שלשת־ימים במדבר
 ולא־מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשפת מים ממרה כי
 מרים הם על־בן קרא־שמה מרה: וילנו העם על־משה לאמר
 מה־נשפתה: ויצעק אל־יהוה ויורהו יהוה עין וישלך אל־המים
 וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסוהו: ויאמר אם־
 שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת
 למצותיו ושמרת בל־חקיו בל־המחלה אשר־שמתי במצרים
 לא־אשים עליך כי אני יהוה רפאך: חצי קדיש

למפטיר בפנחס

והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני־בקר שנים ואיל
 אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם: ומנחתם
 סלת בלוכה בשמן שלשה עשרגים לפר ושני עשרגים לאיל
 תעשו: עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים:

(לשבת חול המועד)

לא תעשה־לך: שביעי את־חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל
 מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב
 יצאת ממצרים: כל־פטר ורחם לי וכל־מקנה תזכר פטר שור
 ושה: ופטר חמור תפדה בשה ואם־לא תפדה וערפתו כל
 בכור בניך תפדה ולא־יראו פני ריקם: ששת ימים תעבד
 וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעת
 תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש
 פעמים בשנה יראה בל־זכורך את־פני האדון יהוה אלהי
 ישראל: כי־אוריש גוים מפניך והרחבתי את־גבולך ולא־יחמד
 איש את־ארצך בעלתך לראות את־פני יהוה אלהיך שלש
 פעמים בשנה: לא־תשתט על־חמין דם־זבחי ולא־ילין לבקר
 זבח חג הפסח: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך
 לא־תבשל גדי בחלב אמו: חצי קדיש. למפטיר והקרבתם.

וְשָׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבַד עֲלֵת הַבֶּקָר אֲשֶׁר
לְעֹלֹת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה: כַּאֲלֵה תַעֲשׂוּ לְיוֹם שְׁבַעַת יָמִים
לֶחֶם אִשֶּׁה רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְגַסְכוּ:
וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקֶּרֶן־אֲרָגָשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּדֶ־מִלֶּאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ:

(Beim Emporheben der תורה):

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עץ
חיים היא למחזיקים בה ותומקיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה
שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאריך:

ברכות ההפטרה

קודם קריאת הספסוק ולפני סגנון הגולל יצרך כמפסיר ז' זרכות שלו:

(Vor der Haftorah.)

ברוך. Gelobt seiest du, Ewiger, unser
Gott, König der Welt, der da erkoren hat
die frommen Propheten und ihren Worten
seinen Beifall gespendet, dieweil in Wahrhaf-
tigkeit sie verkündet wurden.

ברוך. Gelobt seiest du, Gott, der sich
erkoren die Lehre und seinen Diener Moses,
und sein Volk Israel und die prophetischen
Künder der Wahrheit und des Rechtes.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנְבִיאִים
טוֹבִים וְרָצָה בְּדְבָרֵיהֶם
הַנְּאֻמִּים בְּאֵמֶת:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה
וּבַמִּשְׁנָה עֲבָדוֹ וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ
וּבְנְבִיאֵי הָאֵמֶת וְצַדִּיק:

הפטרה ליום ראשון של פסח

בשמואל ב' סימן כ"ב.

(1) Es trug David dem Ewi-
gen vor, folgendes Lied an dem Tage,
da der Ewige ihn befreiet hatte aus der
Gewalt all seiner Feinde, und inson-

(6) וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה
אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
בְּיוֹם הַצִּיל יְהוָה אֶתֹּ מִכָּף

הפטרה לשבת חול המועד

ביחזקאל סי' ל"ז.

היתה. Es kam über mich die
Macht Gottes, und führte mich
hinaus in göttlicher Begeisterung

הִיְתָה עָלַי יְד־יְהוָה
וַיּוֹצֵאֵנִי בְרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי